

РЕШЕНИЕ

№ 3306

гр. Пловдив, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ХІХ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Димитрина Ил. Тенева

при участието на секретаря Елица Ч. Колибаровска
като разглежда докладваното от Димитрина Ил. Тенева Гражданско дело №
20215330113772 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422, вр. с чл. 415 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1, вр. чл. 240, ал. 1, и ал. 2 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД по искова молба на БНП Париба Пърсънъл Файненс С. А., Париж, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК: 204915054, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление: гр. София, п. к. 1766, ж. к. Младост 4, Бизнес Парк София, сгр. 14, представлявано от Д. Д. - *****, чрез юрисконсулт М. срещу Е. Н. Н. ЕГН ***** гр. *****, ул. *****, ет. **, ап. *** за признаване за установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 19714.83 лева- главница, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаването на заявлението- 24.02.2021г до окончателното изплащане на вземането ; сумата от 217.88 лева- възнаградителна лихва от 20.03.2019 г до 20.04.2019 г. и сумата от 3102.51 лева- мораторна лихва от 20.04.2019 г. до 16.02.2021 г., евентуално осъждане ответника да заплати на ищеца претендираните суми поради настъпила предсрочна изискуемост. Притендира разноси.

В исковата молба се твърди, че на 15.06.2018 г. между страните е сключен договор за стоков кредит за 20 000 лв. ГЛП е 6,87 %, а ГПР-7,96 %. Сумата се дължи на 120 месечни погасителни вноски от по 306,18 лв. в периода 15.06.2018 г.-20.06.2028 г. Предвидено е заплащане на такса ангажимент 700 лв. Платени са 2450,26 лв., които са погасили главница- 810,17 лв.; 965,09 лв.-договорна лихва и 675 лв.-застрахователна премия. Към 20.04.2019 г. са пропуснати две месечни вноски и това е направило вземането предсрочно изискуемо. Длъжника е уведомен на 11.11.2019 г. След обявяване на предсрочната изискуемост е платена сума от 306,40 лв., която е покрила разноси, лихва и главница.

В предоставения срок за отговор особения представител на ответника оспорва иска. Отрича настъпването на предсрочната изискуемост, както и информиране на длъжника за задълженията му. Твърди нарушение на ЗПК относно лихвения процент и ГПР и нищожност на клаузата за заплащане на такса ангажимент. Оспорва възникването на застрахователно правоотношение. .

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, както и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените писмени доказателства- договор за заем от 15.06.2018 г., е видно, че между БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България и ответника е сключен Договор за потребителски кредит № ***** по силата, на който кредиторът се е задължил да отпусне на кредитополучателя кредит в размер на 20000 лв. при фиксиран ГПЛ-6,87 %, ГПР-7,96%, платим на 33 вноски от по 306,18 лв. в периода 20.07.2018-20.03.2021 г. Предвидено е заплащане на „такса ангажимент” в размер от 700 лв. и застрахователна премия от 9000 лв. Общата стойност на плащанията е 36741,60 лв.

От представения сертификат (лист 15-23 от делото) е видно, че е налице застраховка „защита на плащанията” на процесния договор с ползващо лице БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България.

От приложената справка от ищеца (лист 39 от делото) е видно, че в периода 30.07.2018-16.04.2019 г. длъжника е осъществил 6 плащания по договора на сума в общ размер от 2450,26 лв., с които е погасена част от главницата, договорна лихва и застраховка.

От приложената покана от 11.11.2019 г. е видно, че на същата дата е изготвена от ищеца покана до Н. за обявяване на предсрочна изискуемост на вземанията по договора и определяне на срок за заплащането им.

От приложеното ч. гр. д. 3631/2021 г. на ПРС е видно, че на заявителя-ищец в настоящето производство е издадена заповед за изпълнение за притендирано от него вземане. Заповедта е връчена по чл. 47 от ГПК.

Предвид така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Предвид начина на връчване на заповедта за изпълнение по ч. гр. дело № 3631/2021 г. на ПРС е налице правен интерес от предявяване на настоящия положителен установителен иск чл. 422, ал. 1 ГПК.

Не се спори между страните, а и с оглед качеството на ищеца на финансова институция по ЗКИ, сключеният между страните договор по своята правна характеристика и съдържание представлява договор за потребителски кредит. Съобразно с това същият попада в регулираните такива от ЗПК.

Предвид изложените от ответника възражения и съобразно чл. 22 от ЗПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК при липса на посочен лихвен процент и условия за прилагане договора се явява недействителен. Макар в случая в договора да е посочен фиксиран лихвеният процент от 6,87%, е налице липса на разпоредба за условията за прилагането му, базата, върху която се начислява същия и периода, за който се отнася- годишен, месечен или за периода на договора. Следователно не е ясно как е разпределен във времето и съответно, как се

формира възнаградителната лихва и защо възлиза на претендирания размер. Принципно при фиксирана лихва не се прилага изискването за предоставяне информация за последователността на разпределяне на вноските между различните неизплатени суми. Но това изискване е относимо към чл. 11, ал.1, т. 11 от ЗПК, а не към чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК, която съдът намира за нарушена. Липсата на посочен общ размер на дължимата за срока на договора възнаградителната лихва и съотношението ѝ с главницата по кредита, е пречка да се направи проверка при какви условия е приложен лихвеният процент и дали същият отговаря на посочения от кредитодателя фиксиран размер.

На следващо място съдът намира, че посочения ГПР-7,96% не отговаря на действителния такъв. Съгласно чл. 22 от ЗПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК договорът трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. "Обща сума, дължима от потребителя" е сборът от общия размер на кредита и общите разходи по кредита на потребителя, които пък представляват всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Според чл. 19, ал. 1 ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В настоящия случай, при заемна сума от 20000 лв. и общо дължима сума по кредита 36741,60 лв. очевидно годишния процент на разходите за период от две години и половина общ размер на разходи от 16741,60 лв. очевидно не съответства на посоченият такъв от 7,996 %. Също така не става ясно дали в него е включена „таксата ангажимент“ и „застрахователната премия“, които се явяват допълнителни плащания и покриват разходи, подлежащи на включване в ГПР. Отразената по-ниска стойност, представлява предоставяне на невярна информация с характер нелоялна и заблуждаваща търговска практика, подвеждаща потребителя пречеща реална преценка на икономически последици от сключването на договора.

Изложените мотиви сочат недействителност на процесния договор на основание чл. 22 ЗПК.

За пълнота следва да се отбележи, че съд намира за нищожна на основание чл. 21, ал. 1 от ЗПК клаузата в договора за кредит за включване в задълженията на длъжника на еднократна „такса ангажимент“ в размер на 700 лв., защото тя цели заобикаляне на изискванията на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК. Съобразно същата кредиторът може да събира от

потребителя такси и комисионни за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит, но не и такива за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Видно от т. 2 от договора за кредит таксата ангажимент се заплаща от кредитополучателя, срещу което кредиторът сключва договора при фиксиран лихвен процент по см. на § 1, т. 5 от ЗПК при съдържащите се в този документ условия, размери и срокове. Тъй като определянето на лихвения процент, включително дали е фиксиран или не, е свързан със условията на договора, то следва да се приеме, че посочаната такса касае усвояването на кредита. На основание чл. 10а, ал. 2 от ЗПК обаче кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояването на кредита. Следователно в настоящия случай, кредиторът не предоставя допълнителна услуга на длъжника по смисъла на чл. 10а, ал. 1 от ЗПК, а като изисква заплащане на процесната такса, той заобикаля забраната на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК. По тези съображения клаузата от процесния договор за потребителски кредит в частта относно еднократната такса ангажимент в размер на 700 лв. е нищожна на основание чл. 21, ал. 1 във вр. с чл. 10а, ал. 2 от ЗПК.

Независимо, че не са налице данни длъжника да е бил уведомен за настъпилата предсрочана изискуемост, доколкото към момента на подаване на заявлението и на предявяване на настоящия иск е налице падеж на вземанията, съобразно уговорения в договора срок и начин на плащане съдът намира, че претендираните вземания са били изискуеми и към момента на тяхното заявяване.

Съобразно с изложеното и чл. 23 ЗПК, потребителят дължи връщане само на чистата стойност по кредита, като платените суми следва да бъдат отнесени за погасяването на главницата. Тъй като от представената справка от ищеца се установява, че са налице плащания в размер от 2450,26 лв., следва да се приеме, че те са покрили част от главницата и дължимия остатък е 17549,74 лв.

Ето защо претендираното вземане за главница се явява доказано до размера от 17549,74 лв., в който и следва да се уважи иска за него, като за разликата до сумата от 19714.83 лв. да се отхвърли.

Недължимостта на претендирани вземания извън тези за главница налага отхвърляне на иска и по отношение на вземането от 217.88 лв. – възнаградителна лихва и 3102.51 лв.- мораторна лихва.

По отношение лихва за забава, съдът намира, че същата се дължи в размер на законна лихва върху установената главницата за периода от подаване на заявлението в съда – 24.02.2021 г. до окончателното плащане.

С оглед частичното уважаване на предявения установителен иск, съдът намира, че не дължи произнасяне по евентуалносъединения с него осъдителен такъв на претендираното основание.

Предвид изхода на делото на ищеца се дължат разноски съразмерно на уважената част от иска и съобразно представените списък и доказателства за сторени такива, които възлизат на 1038,37 лв. за деловодни разходи и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение по настоящето производство, както и сумата от 450,92 лв. за държавна такса и 50 лв.

юрисконсултско възнаграждение по заповедното производство.

На ответника не се дължат разноси поради липса на отправено искане и ангажирани доказателства за сторени такива.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Е. Н. Н. ЕГН ***** гр. *****, ул. *****, ет. **, ап. *** дължи на БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. Париж, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, Сгр. 14 сумата от: 17549,74 лв лв.(седемнадесет хиляди петстотин четиридесет и девет лева и 74 ст.) – главница; ведно със законна лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда – 24.02.2021 г. до окончателното плащане за която е издадена заповед за изпълнение по ч. г. д. 3631/2021 г. на ПРС.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. Париж, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, Сгр. 14 против Е. Н. Н. ЕГН ***** гр. *****, ул. *****, ет. **, ап. *** иск запризнаване за установено, че ответинка дължи на ищеца сумата над 17549,74 лв лв.(седемнадесет хиляди петстотин четиридесет и девет лева и 74 ст.) – главница до 19714.83 лева(деветнадесет хиляди седемстотин и четиринадесет лева и 83 ст.)- главница, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаването на заявлението- 24.02.2021 г до окончателното изплащане на вземането; сумата от 217.88 лева(двеста и седемнадесет лева и 88 ст.)- възнаградителна лихва от 20.03.2019 г до 20.04.2019 г. и сумата от 3102.51 лева(три хиляди сто и два лева и 51 ст.)- мораторна лихва от 20.04.2019 г. до 16.02.2021 г., за които е издадена заповед за изпълнение по ч. г. д. 3631/21 г.

ОСЪЖДА Е. Н. Н. ЕГН ***** гр. *****, ул. *****, ет. **, ап. *** да заплати на БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. Париж, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, Сгр. 14 сумата от 1138,37 лв. (хиляда сто тридесет и осем лева и 37 ст.) за разноси по настоящето производство, както и сумата от 500,92 лв. (петстотин лева и 92 ст.) за разноси по заповедното производство по ч. г. д. 3631/2021 г.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от датата на връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п./_____